7505 - Salât-ı Nâriye

Soru

اَللَّهُمَّ صَلِّ صَلَاةً كَامِلَةً وَسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ٱلَّذِى تَنْحَلُّ بِهِ ٱلْعُقَدُ، وَتَنْفَرِجُ بِهِ ٱلْكُرَبُ، وَتُقْضٰى بِهِ ٱلْحَوَائِجُ، وَتُنَالُ بِهِ ٱلرَّغَائِبُ وَحُسْنُ ٱلْخَوَاتِيمِ، وَيُسْتَسْقَى ٱلْغَمَامُ بِوَجْهِهِ ٱلْكَرِيمِ، وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ فِى كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفَسٍ.

Anlamı: "Allahım! Onun sayesinde düğümler çözülen, sıkıntılar dağılan, ihtiyaçlar giderilen, istekler ve hüsn-ü hâtimeler elde edilen ve mübarek yüzü hürmetine bulutlardan yağmur istenilen Efendimiz Muhammed'e, âile halkına ve ashâbına, her göz açıp kapamada ve her nefeste mükemmel bir salât ve tam bir selâm eyle."

Yukarıda geçen duâya Hindistan'da "Salât-ı Nâriye" adı verilmekte ve bir fâcia veya felâket meydana geldiği zaman, herhangi bir okuldan öğrenciler ve okul müdürü getirilmekte ve bir evde 444 defa bu duâ okunmaktadır.

1. Yukarıda geçen sözlerin anlamı nedir?

2. İnsanlar;"eğer sözler, şirk ihtivâ etmiyorsa, onları okumaya devam etmekte bir sakınca yoktur. Çünkü bu sözler (müslümanın inancına) zarar vermemektedir. Bunlar, bir tür zikirdir ve insanlara Allah Teâlâ'yı hatırlatmakta, bizi Allah'a yaklaştırsın, belâ ve musibetlerden uzak tutsun diye bunu ek bir duâ olarak okumaktayız", diyorlar.

3. Mevlid-i Nebevî'de bu duâyı okumanın hükmü nedir? Bu duânın okulun öğrencileri veya mescidin imamı tarafından her yıl düzenli olarak okunmasının herhangi bir zararı var mıdır?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

1. Bu bid'at salât hakkında yukarıda zikredilen sözlerin anlamları açıktır. Fakat bu sözleri daha fazla açıklamakta bir sakınca yoktur:

ٱلَّذِى تَنْحَلُّ بِهِ ٱلْعُقَدُ : "Yani O (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-) , İçinden çıkılması karmaşık sorunlar ve hallolması zor olan işler için bir çıkış yolu bulur."

Bununla şu anlam da murad edilebilir: "O'nunla öfke ve hiddet sukûnet bulur."

تَنْفَرِجُ بِهِ ٱلْكُرَبُ : "Yani O'nun sayesinde nefisten keder ve hüzün gider."

تُقْضىٰ بِهِ ٱلْحَوَائِجُ: " Yani O'nun sayesinde istediğini elde eder veihtiyacını karşılamaya çalışır."

تُنَالُ بِهِ ٱلرَّغَائِبُ وَحُسْنُ ٱلْخَوَاتِيمِ: "Yani dünyadaki veya âhiretteki arzu ve emelleri gerçekleşir. Bunlardan birisi de hayırlı bir sonla dünyadan göç etmesidir."

يُسْتَسْقَى ٱلْغَمَامُ بِوَجْهِهِ ٱلْكَرِيمِ: "Yani Allah Teâlâ'ya yağmur yağdırması için O'ndan (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'den) duâ istenir.

2. Bazı insanların, bu salâtın (duânın) şirk içermediği ve buna devam etmenin câiz olduğuna dâir size söyledikleri sözler, bâtıldır.Çünkü bu iddiâ edilen salât, dîne aykırı birçok şeyleri içermektedir:

a). Bu salâtın, sadece belâ ve musibetler zamanında söylenmesidir.Bu, ibâdet ihdas etmek için birtakım sebepler icat etmektir.

b). Bu salât için belirli bir sayı (444) tayin edilmesidir. Bu, ibâdet ihdas etmek içinbir kemiyet (nicelik) icat etmektir.

c). Bu salâtın topluca (cemaat halinde) okunmasıdır. Bu, ibâdet ihdas etmek için bir keyfiyet (nitelik) icat etmektir.

d). Bu salâtta İslâm şeriatına aykırı birtakım ibâreler, şirk sözler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- hakkında aşırıya giden sözler ve Allah -azze ve celle-'den başkasına nisbet edilmesi câiz olmayan, fakat Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nisbet edilen birtakım fiiller bulunmaktadır.

Bu fiiller; ihtiyaçların O'nunla giderilmesi, içinden çıkılması karmaşık olan sorunların O'nunla hallolması, istekler ve hüsn-ü hâtimelerin O'nunla elde edilmesidir.

Oysa Allah Teâlâ, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şöyle söylemesini emretmiştir:

[قُلْ إِنِّي لا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرّاً وَلا رَشَداً] سورة الجن الآية: 21

"(Ey Rasûl! Onlara) De ki: Benim, sizden bir zararı gidermeye, ne de size bir fayda vermeye gücüm yeter." (Cin Sûresi: 21)

e). Bu duânın sahibi, İslâm dîninin getirmiş olduğunu bir tarafa bırakmış, gidip kendi yanından bir salât ve duâ icat etmiştir. Bu davranış, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, insanların ihtiyaç duydukları şeyleri açıklamakta kusurlu ve ihmalkâr davranmakla itham etmek demektir.Ayrıca bu davranış; İslâm şeriatını düzeltmek ve tashih etmek demektir.

Oysa Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

[مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ.] متفق عليه

"Her kim, bu işimizde (dînimizde) onda olmayan bir şeyi ona ihdâs eder (açık veya gizli Kur'an ve sünnette aslı olmayan bir şey getirir)se,o ihdâs ettiği şey, kendisine reddolunmuştur (bâtıldır)." (Buhârî; hadis no: 2550. Müslim; hadis no: 1718)

Müslim'in rivâyetinde ise Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

[مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.] رواه مسلم

"Her kimişimiz (dînimiz) üzere olmayan bir iş işlerse, o işlediği şey reddolunmuştur (bâtıldır ve ona itibar edilmez)." (Müslim; hadis no:1718)

İbn-i Receb el-Hanbelî -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Bu hadis, İslâm esaslarından büyük bir esası teşkil etmektedir. Öyle ki zâhirde (dış görünüşünde) ameller için bir mizan gibidir.Aynı şekilde: "Ameller, ancak niyetlere göredir" hadisi de bâtında (iç görünüşünde) ameller için bir mizan gibidir.Buna göre Allah Teâlâ'nın vechi kerimi kast edilmeyen (rızâsı aranmayan) her amelde sahibine hiçbir sevap olmadığı gibi, Allah Teâlâ ve elçisi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emri üzere olmayan her amel de sahibine iâde olunur (başına çalınır). Her kim, Allah Teâlâ ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in izin vermediği bir şeyi dînde ihdas ederse (yenilik çıkarırsa), dînde kendisine hiçbir şey (sevap) yoktur." (Câmiu'l-Ulûm ve'l-Hikem; c:

1, s: 180)

İmam Nevevî de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Bu hadis, İslâm'ın kâidelerinden büyük bir kâidedir.Öyle ki bu hadis, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in özlü sözlerinden (Cevâmiu'l-Kelim'den) birisidir.Çünkü bu hadis, bid'atları ve dîndeki yenilikleri reddetme konusunda çok açıktır.İkinci rivâyette (hadiste) daha fazla açıklama vardır. Şöyle ki: Bazı kimseler, kendisinden önce başkası tarafından yapılan bir bid'atı yapmakta inat edebilir. Kendisine şu hadis:

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ.

"Her kim, bu işimizde (dînimizde) onda olmayan bir şeyi ona ihdâs eder (açık veya gizli Kur'an ve sünnette aslı olmayan bir şey getirir)se,o ihdâs ettiği şey, kendisine reddolunmuştur (bâtıldır)."

Gerekçe gösterildiğinde; "Ben bir şey ihdas etmedim" derse, ister yapan ihdas etsin, isterse kendisinden önce başkası onu ihdas etsin,dîndeki bütün yenilikleri reddeden şu hadis delil gösterilir:

مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.

"Her kimişimiz (dînimiz) üzere olmayan bir iş işlerse, o işlediği şey reddolunmuştur (bâtıldır ve ona itibar edilmez)."

Bu hadis; ezberlenmesi, münkerlerin geçersiz oluşunda kullanılması ve yaygın bir şekilde delil gösterilmesi gereken şeylerdendir." (Müslim Şerhi; c: 12, s: 16)

3. Mevlid-i Nebevî'ye gelince, bu amel bir bid'attır. Şayet bu amelde hayır olsaydı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i insanlar içerisinde en çok seven sahâbe -Allah onlardan râzı olsun- bizden önce yaparlardı. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hayatı hakkında Mevlid-i Nebevî'de okunan şeylerin çoğu, ya zayıf ya da uydurmadır. Ayrıca bu okunan şeyler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- hakkında aşırıya gitmeyi de içermektedir.

Bu konuda âlimlerin görüşleri şöyledir:

a). Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye'ye -Allah ona rahmet etsin-:

"Her yıl, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğduğu gecede bir hatim indiren kimsenin bu ameli müstehap mıdır, yoksa değil midir?"

Diye sorulmuş, bunun üzerine o şöyle cevap vermiştir:

"hamd, Allah'a mahsustur. Ramazan ve Kurban bayramları ile Teşrik günlerinde insanları biraraya getirmek, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in müslümanlara meşrû kıldığı İslâm'ın şiârından birisidir.

Ramazan ayında yemek yedirmek sûretiyle fakirlere yardım etmek de İslâm'ın sünnetlerinden birisidir.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا. [رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وصححه الألباني]

"Kim, bir oruçluyu iftar ettirirse, ona oruçlunun sevabının aynısı verilir (onun kadar sevap kazanır). Oruçlunun sevabından da hiçbir şey eksilmez." (Ahmed, Tirmizî ve İbn-i Mâce rivâyet etmişler, Elbânî de "hadis, sahihtir" demiştir.)

Kur'an okumalarına yardımcı olması için Kur'an kurslarında okuyan fakir çocuklara yardım etmek, her zaman için salih amel sayılır. Kim onlara yardım ederse, ecirde onlara ortak olur.

İslâm dîninin meşrû kıldığı gün ve aylardan başka, Mevlid gecesi diye adlandırılan Rebîülevvel ayının bazı geceleri, Receb ayının bazı geceleri, Zilhicce ayının 18. günü veya Receb ayının ilk Cuma günü veyahut da câhillerin; "Ebrar (İyilerin) Bayramı diye adlandırdıkları Şevval ayının 8. günü gibi, gün, aylar ve mevsimleri bayram edinmeye gelince, bütün bunlar selef-i salihin müstehap görmediği ve yapmadığı bid'atlardandır. Doğrusunu Allah Subhânehu ve Teâlâ daha iyi bilir." (Mecmû'u Fetâvâ İbn-i Teymiyye; c: 25, s: 298)

b). İbn-i Hâc -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Bazı insanlar, bu zamanda bu manaya aykırı hareket ederek hata etmişlerdir. O hata da şudur: Bu mübârek ay, Rebiül-Evvel ayı girdiği zaman hemen tef ve kaval çalarak oyun ve eğlenceye dalmaktadırlar.

Kim ağlamak istiyorsa, kendi hâline ağlasın. İslâm'a ağlasın. İslâm'ın, müslümanların ve sünnete göre hareket edenlerin garip kalışına ağlasın.

Bu kimseler, keşke çalgılar çalmakla yetinselerdi. Hatta bazıları Mevlide, Kur'an-ı Kerim okunarak başlandığı zaman terbiyeli olur. Bu kimseler, nefisleri coşturmayı en iyi bilen kimselere bakarak aşır okumaya başlarlar. Bu davranışta birçok yönden bozukluklar vardır:

Birincisi: Kur'an okuyanın, kıraat sırasındaki bu görünüşü ve Kur'an âyetlerini, türkü-şarkı gibi tekrar etmesi, dînen yerilen bir davranıştır.

İkincisi: Bu davranış, Allah -azze ve celle-'nin kitabı Kur'an-ı Kerim'e bir edepsizlik ve ihtiramsız davranmaktır.

Üçüncüsü: Bu insanlar, Allah Teâlâ'nın kitabının okunmasını (kıraatını) kesmekte ve nefislerinin arzu ve isteklerine meyledip def ve kaval çalmaya, türkü-şarkı söylemeye ve şarkıcının yaptığı gibi kırıtmaya yönelmektedirler.

Dördüncüsü: Bu kimseler, münâfıklık sıfatında olduğu gibi, içlerinde olandan başkasını göstermektedirler. Bu ise, bir kimsenin, başka bir şeyi istediği halde onu göstermeyip daha başka bir şeyi göstermesidir. Çünkü bu kimseler, Kur'an okumaya başlamalarına rağmen diğer bazılarının kasıt ve akılları, çalgılarla bağlantılıdır.

Beşincisi: Bazıları hevâ ve arzusu başka bir şey istediği için Kur'an kıraatını kısa keserler.

Altıncısı: Bazı dinleyiciler, Kur'an okuyan kimse kıraatını uzatınca, kıraatı uzun olmasından dolayı hoşlandıkları eğlenceyle meşgul olamadıkları için Kur'an'dan ondan usanırlar. Bu davranış, Allah Teâlâ'nın vasfettiği îmân ehlinde olması gereken haşyet değildir. Çünkü îmân ehli, kendilerini öven mevlâları Allah Teâlâ'nın vasfettiği gibi, Allah'ın kelâmından hoşlanırlar.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

[وَإِذَا سَمِعُواْ مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُواْ مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ سورة المائدة الآية: 83]

"Rasûle indirileni (Kur’ân’ı) dinledikleri zaman, hakkı bildiklerinden (Kur'an'ın Allah tarafından indirildildiğine inandıklarından) dolayı gözlerinin yaşla dolup taştığını görür ve şöyle dediklerini işitirsin: Rabbimiz! Biz îmân ettik. Bizi de hakka şâhitlik edenlerle (kıyâmet günü Muhahammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmeti ile) beraber yaz!" (Mâide Sûresi: 83)

Allah Teâlâ, zikredilen şeyle kelâmını işiten kimseyi vasfetmesine rağmen bazı bu kimseler bunun aksini yaparak olmaması gerektiği halde, Rableri -azze ve celle-'nin kelâmını işittikten sonra kalkıp oynamaya, sevinç ve mutluluk duymaya ve müzik eşliğinde eğlenmeye başlıyorlar. Günah işlemekten hayâ etmemekten dolayı, bu durumu Allah Teâlâ'ya havâle ederiz.Bu kimseler, şeytanın amellerini yapıp ecrini âlemlerin Rabbinden istemekte, Allah Teâlâ'ya ibâdet hâlinde olduklarını ve iyilik yaptıklarını iddiâ etmektedirler. Keşke bunu yapanlar ayaktakımı olsalar!

Belâ ve musibet öyle yaygınlaşmış ki birazcık ilim veya amele, kimisi de müritlerini eğitmek konusunda şeyhliğe nisbet edilen birtakım kimseler bunu yapmaktadır.Bütün bunlar, zikredilen şeylere dâhildirler.

Sonra onlar, bu şeytânî hîle ve melânetli desîseyi nasıl bilememişler, buna şaşmamak elde değil!

Nitekim içki içen birisini gördüğünüzde içki içmeye başladığı ilk anda yavaş yavaş başını sallamaya başladığını, içkinin etkisi güçlenip sarhoş olunca, arkadaşlarının yanında hayâ ve vakarının gittiğini görmez misin?

Ey kardeşim! Allah Teâlâ bize ve sana rahmet etsin!Şu şarkıcıya bakar mısın? Şarkı söylemeye başladığında üzerinde heybet, vakar, güzel bir vaziyet ve ahlak olan, işâret, ibâret, ilim ve hayrat ehli herkesin kendisini örnek aldığı vedinlediği bir kimse iken, aynı içki içenin yaptığı gibi -yukarıda da zikredildiği gibi-, müzik çalmaya başladığında başını salladığını, iyice kendinden geçtiğinde de -aynı içki içenin yaptığı gibi- hayâ ve vakarının nasıl gittiğini, ayağa kalkıp oynadığını, bu arada

çığlık attığını, sesini yükselttiğini, ağladığını veya ağlamaya çalıştığını, huşu duyduğunu, girip-çıktığını, ellerini açtığını, gökten meded gelmiş gibi başını göğe kaldırdığını ve ağzından köpük geldiğini, kimisinin de elbisesini yırttığını ve sakalıyla oynadığını görürsün!

Bu, apaçık bir münkerdir.Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- malı yok etmekten yasaklamıştır. Şüphe yok ki elbiseyi yırtmak, bu yönden malı yok etmektir.

İkincisi: Bu davranış, görünüş olarak akıl sahibi birisini, akıllı olmaktan çıkarır. Zirâ bu gibi hareketler, genellikle delillerden sâdır olur." (el-Medhal; c: 2, s: 5-7)

c). İlmî Araştırmalar ve Dâimî Fetvâ Komitesi şöyle demiştir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğum yıldönümü sebebiyle kutlama merasimi düzenlemek, sonradan ihdas edilen bir bid'at olduğundan dolayı câiz değildir. Zirâ ne Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, ne râşid halifeleri, ne de fazîletli üç dönemin âlimlerinden hiç kimse bunu yapmamıştır." (İlmî Araştırmalar ve Dâimî Fetvâ Komitesi Fetvâları; c: 2, s: 3)

d). Değerli âlim Abdulaziz b. Baz'a -Allah ona rahmet etsin-:

"Müslümanların, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumu münasebetiyle O'nun hayatını hatırlamaları için gündüzünü bayram gibi tatil etmeksizin Rebiül-Evvel ayının 12. gecesini bir mescitte kutlamaları helal olur mu? Bizler bu konuda görüş ayrılığına düştük. Kimisi; bid'at-ı hasene, kimisi de; bid'atı hasene olmadığını söyledi."

Diye sorulmuş, bunun üzerine o şöyle cevap vermiştir:

"Müslümanların, ne Rebiül-Evvel ayının 12. gecesi, ne de başka bir tarihte Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumu sebebiyle kutlama merasimi düzenleme hakları yoktur. Ayrıca Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den başka birisinin doğumunu kutlama merasimi düzenleme hakları da yoktur. Çünkü doğum doğum gününü kutlamak, dînde ihdas edilen bid'atlardandır. Zirâ Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, dîni tebliğ eden ve Rabbi Allah Teâlâ'dan gelen emir ve yasakları uygulayan olmasına rağmen hayatında iken kendisinin doğum günü kutlamamış, kimseye de kutlanmasını emretmemiş, râşid halifeleri, fazîletli üç dönemdeki

ashâbının hepsi ve onlara güzellikle uyan tâbînler de bunu yapmamışlardır. Bununla bu amelin bir bid'at olduğu anlaşılmış olmaktadır.Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- de bu konuda şöyle buyurmuştur:

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ.

"Her kim, bu işimizde (dînimizde) onda olmayan bir şeyi ona ihdâs eder (açık veya gizli Kur'an ve sünnette aslı olmayan bir şey getirir)se,o ihdâs ettiği şey, kendisine reddolunmuştur (bâtıldır)." (Buhârî; hadis no: 2550. Müslim; hadis no: 1718)

Müslim'in rivâyetinde ise; -Buhârî senediyle değil de doğrudan râviden nakletmiştir-Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

[مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.] رواه مسلم

"Her kimişimiz (dînimiz) üzere olmayan bir iş işlerse, o işlediği şey reddolunmuştur (bâtıldır ve ona itibar edilmez)." (Müslim; hadis no:1718)

Doğum günlerini kutlamak, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti üzeri olmayan bir davranıştır.Hatta bu davranış, insanların, sonraki dönemlerde O'nun dîninde ihdas ettikleri şeylerden olup reddolunmuş bir ameldir.Oysa Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Cuma günü hutbesinde şöyle buyururdu:

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ.
[[رواه مسلم

"Şüphesiz sözlerin en doğrusu, Allah'ın kitabıdır. Yolların en güzeli, Muhammed-sallallahu aleyhi ve sellem-'in yoludur. İşlerin en şerlisi, (dînde aslı olmayıp) sonradan çıkarılan yeniliklerdir (dîndeki bid'atlardır). Her bid'at, dalâlettir(sapıklıktır)." (Müslim)

Nesâî'nin "Ceyyid" bir senedle rivâyet ettiği hadiste şu fazlalık da vardır:

[وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .] رواه النسائي ...

"Her dalâlet(in sahibi) de, ateştedir."(Nesâî; hadis no:1560. Elbânî,"Sahîh-i Sünen-i Nesâî; hadis no:1578)

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumunu kutlamak yerine Siyer-i Nebi,O'nun câhiliye döneminden önceki hayatı ve İslâm'daki hayatı ile ilgili tarihi, okullarda, câmi ve mescitlerde ve başka yerlerde okutmak yeterlidir.Allah Teâlâ ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- tarafından meşrû kılınmayan ve hiçbir şer'î delil bulunmayan kutlama ihdas etmeden Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumu ve vefat tarihi ilgili açıklamalar yapmak da buna girer...

Her türlü hususta yardım ancak Allah Teâlâ'dan dilenir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetiyle yetinmek ve bid'attan sakınmak konusunda Allah Teâlâ'dan, bütün müslümanlar için hidâyet ve muvaffakiyet dileriz." (İbn-i Baz Fetvâları; c: 4, s: 289)

Allah Teâlâ en iyi bilendir.